

להיות מהדוש!

שיעבור בדיקות כלליות בבית-חולים.
גם אז עוד לא חלמה לרגע שזה משהו רציני. היא חשבה שהרופאים ברומא ימצאו את התרופות המתאימות לקיבה העצבנית, והעינין יסתדר. פפה היה רק בן 37. צעיר ובריא, מלא חיים ומרץ.
בבדיקות גילו הרופאים כי פפה חלה בסרטן. הם אמרו כי אין תי-קווה לחייו, ואין כמעט מה לע-שות. הם הציעו טיפול של הקרנות בבית-חולים פרטי ברומא. הרופאים הסבירו לליל, כי פפה אינו יודע על מצבו ורצוי שלא ידע על כך. את רוב זמנה בילתה בבית-חפ-לה שהיה בבית-החולים והתפללה לחייו של פפה. "התפללתי שיקרה נס, לא כל-כך בשבילי או בשביל התינוק שבביטני, אלא בשביל פפה. הוא כל-כך חשק בחיים," אומרת ליל ובעיניה דמעות. כא-שר היא נזכרת ברמו הראשון ל-מסכת-הייסורים שחיכתה לה. במשך חודשים שכב פפה ב-בית-חולים פרטי, כשהוא מתגורר בחדר אחד עם ליל. היא למדה ל-עשות עבורו את כל הטיפולים ה-דרושים ותיפקדה כאחות רחמנית, למרות שהיתה כבר בהריון מתק-דם. כל אותו זמן העמידה פנים כי הוא עומד להחלים, וכי חייה יי-שכו כפי שתיכננו בעבר.
כאשר הרגיש יותר טוב, הותר

הוגג התלוצצו על העונש שקיבלה קיבתו של פפה מארבע שנים של אוכל מזורחי בישראל. אז בדיוק התברר להם כי ליל נכנסה להריון ולאשרם לא היה גבול.
מסכת ייסורים
ת חג-המולד של שנת 1981 נסעו לבלות באחוזתם של הורי פפה, בעיירה ויאסטה, מקום-קייט התגרשו.

במשך שנות נישואיה הקדישה ליל את כל זמנה ומריצה לביתה ולבעלה. היא תפרה את הווילונות, צבעה את הקירות בצבעים נועזים וריהטה את אחד הבתים היפים ביותר בהרצליה. כל כישורי נה האמנותי הושקע בביתה. היא לא עבדה מחוץ לבית היתה מרו-צה בגידול ילדים ויצירת אווירה משפחתית חמימה.
אבל במשך הזמן נתגלע קרע בחיי-הנישואין. ליל ובעלה הלכו בדרכם של הרבה זוגות אחרים ו-התגרשו.

הרבה גברים ניסו לחזור אחרי הגרושה הבלונדית, אבל היא היתה בררנית מאוד. כאשר התאהבה ל-בסוף, היה זה בגבר איטלקי ששי-רת בישראל כנספה האווירי בשני רירות איטליה.
הם היו זוג מור. ג'וזפה ("פפה") דה-אנג'ליס היה גמון וצנום. הוא בא ממשפחה איטלקית אצילה ו-עתיקה. היה לו שפם שובב ועי-ניים מלאות חיים. הוא היה חסר-מנוחה, ההיפך הגמור מליל השלוה והקריאה, בעלת היופי הצפוני. כי אשר ביום חורף פסק הגשם לפתע, היה מטלפן לליל ואומר לה: "בואי נלך לים. אלוהים הזריח את השמש

גם היום, בתחילת שנות האר-בעים לחייה, היא יפהפיה. גב-ריים עדין נעצרים כשהיא עוברת ברחוב, ושולחים מבט ארוך בבי-לונדית הגבוהה החטובה בעלת החיוך החביב. קל מאוד לתאר אותה מבלה את זמנה במסיבות-קוקטייל, מוקפת גברים יפיתואר ומחויקה בידה כוסית שמפניה. אבל חייה של ליל בן-שפסר לא היו סוגים כשונים. השנה האחי-

ליל הנורווגית נישאה בארץ לאיטלקי - ואחרי מותו חזרה ארצה עם התינוקת

מאוד. בשנים הראשונות לנישור אי חשבתי שכל יום הוא הגיגה, היא מספרת בחיור. "חשבתי שאין דבר יותר נפלא מלהיות נשואה לגבר שאת אוהבת. לגור בארץ מי-לאת שמש, ולשתות כל בוקר את הקפה שלך על המירפסת עם ידיי-דים".
עשר שנים נמשכו הנישואין ה-

רונה עברה עליה כטרגדיה נוראה. אשר בסופה מצאה את עצמה ללא כל רכוש ועם תינוקת קטנטנה. כי-שהיא מתחילה את חייה מחדש, ליל נולדה בנורווגיה, ורוב שנות-ילדותה עברו עליה בכפרי-דייגים קטן. אביה היה רבי-חובל של מיכליה. החיים בכפר הקטן היו משעממים מאוד לילדה שחל-מה על הרפתקות. היא סלדה מ-מזג-האוויר הקודר בארץ מולדתה וחלמה על דקלים ושמש שאינה נגמרת.

מאחר שהיתה לה נטיה לאמנות וטעם מצויין, נסעה בגיל 18 ללמוד בבית-ספר לאמנות בעיר-הבירה, אוסלו. אך גם עיר זו, הקרירה ו-האפורה, לא משכה את לבה של ליל. היא ניצלה את ההזדמנות הראשונה ועברה ללמוד בסקוט-לנד, שם התגוררה עם משפחה אנגלית ולמדה אמנות בשעות ה-ערב.

זיכרון
תמונה באחד מטיוליהם באילת.

עשר שנים מאושרות
מקוטלנד החזר הרומן שלה עם יהודים וישראל. היא הכי-רה צעיר יהודי בן לאחת המישיפ-חות המכובדות בגלגו, והשניים החליטו להתחתן. משפחתו של ה-צעיר התנגדה מאוד לנישואין עם נוכריה, וליל החלה חושבת על גיור. היא תיכננה לנסוע לדנמרק ולהתגיר אצל הרב מלכיר הנו-דע.

בינתיים הודמן לה לנסוע לבקר בישראל עם משפחה שוודית. ב-ש-

היה זה ירח-ידבש של חלומות. פירנצה מלאה הארמונות ושכיות האמנות חידשה את אהבתה של ליל לאמנות. השניים התגוררו בדירת מלון קטנה ובילו כל רגע חופשי בטיולים. הם נסעו לים כדי לשי-חות, עלו אלפים כדי לעשות סקי, ערכו מסעות ארוכים במכר גית'ספורט הפתוחה של פפה, כי-שהם שרים במלוא גרונם, ושעה הארוך של ליל מתנפנף ברוח. אושרם היה כה גדול שהם לא העלו על דעתם משהו עלול לפ-גוע בו. כאשר התלונן פפה בוקר אחד על כאבי-בטן, קבע הרופא שהוא סובל מקיבה עצבנית. בני-

לחייך שוב
אחרי הטראגדיה שעברה עליה בשנה האחרונה, כאשר פפה נפטר מסרטן כשהוא מתייטר ביסורים נוראים, חזרה ליל לחייה. בתה הקטנה יומי גורמת לה הרבה אושר ומחזירה לה את התיקווה להתחיל בחייה מחדש בגיל ארבעים.
לפפה לצאת מבית-החולים על כיי-סאיגלגלים לטיול ברחוב. הם עברו במרכז קניות, כשיליל דוחפת את הכסא: "רעבוננו לחיים היה כל-כך גדול, שהוא רצה לגעת בכל העגבניות, הוא ליטף את התפוחים ו-וה של ביגדיה-גברים, ותיכנן את המלחחה שיקנה כשיצא מבית-ה-חולים."
אחר-כך שתו קפה כבר איטלקי, אחד המקומות האהובים על פפה. כאשר יצאו בחזרה לרחוב, הרים פפה את עיניו לשמיים ואמר: "אלהים, תודה עבור היום הנהדר